

صحبت های حضرت شیخ محمد محمت عادل ال حقانی

اهمیت وابستگی (وصل بودن) و توبه

السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته،
 أعوذ بالله من الشیطان الرجیم. بسم الله الرحمن الرحیم.
 الصلاة والسلام على رسولنا محمد سيد الأولین والأخرین،
 مدد یا رسول الله، مدد یا ساداتی أصحاب رسول الله، مدد یا مشایخنا،
 شیخ عبدالله الفانز الداغستانی، شیخ محمد ناظم الحقانی، دستور.
 طریقتنا الصحبة والخیر فی الجمعیة.

این جمع آوری، این جلسه و این طریقت برای الله هستند. اینها جمع آوری های خوب هستند. خداوند متعال و شکوهمند باشد و حضرت پیامبر مان (ﷺ) (به ما) می گوید: "با مردم خوب باشید". رابطه را ترک (ول) نکنید. رابطه یعنی وصل بودن (ارتباط). باید (نیاز دارید) با خوب ها باشید زیرا قطعاً مردم با کسی دیگر می روند هنگامی که تنها میمانند (زیرا مردم قطعاً در تنهایی به شخص دیگری می روند). اگر در راه رست نباشید، شیطان قادر است به آرامی شما را به راه خود بکشانند، به آن یکی طرف. این دانسته یا ندانسته اتفاق می افتد. نفس مردم دوست ندارد که وصل شوند و در راه رست بروند.

افرادی که به مسجد می روند، دوباره پیوست (وصل) می شوند، اما وقتی مردم بیرون هستند، به آرامی به راه های دیگر می روند و نمی دانند چه درست است و چه چیزی درست نیست. آنها می گویند: "من تمام کارها را انجام می دهم. من همه را می شناسم. من در داخل راحت هستم." آنها می گویند: "قلب من پاک است"، اما اسلاً پاک نیست. افرادی که آموزش دیده اند - دین و طریقت آموزش نداده است - فکر می کنند که نفس شان بزرگترین هدایت کننده است و آسیب به خودشان می رسانند.

زیرا افراد که نفس خودشان را پیروی می کنند، در نهایت کار های بد می کنند و مطمئناً ضرر هستند. مردم مطمئناً نیاز به یک مرشد (راهنمای) دارند و نیاز دارند پیوست (وصل) باشند. هنگامی که آنها وصل می شوند، فکر می کنند "من تعجب می کنم که آیا من درست یا غلط انجام می دهم؟" وقتی آنها کاری می خواهند انجام بدهند، آنها فکر می کنند، "مرشد (من) چه می گوید؟ چطور باید این کار را انجام دهم؟ آنها شرمنده می شوند و این طوری پایان آنها خوب خواهد بود.

اگر (ما) نمی توانیم راه رست را در این دنیا پیدا کنیم، (ما) در آخرت پشیمان خواهیم شد. حتی اگر الله ببخشد، هنوز هم پشیمان خواهیم شد. شخص پشیمان خواهیم شد و می گوید، "کاش من یک راهنما پیدا کرده بودم و به آن خودم را وصل کرده بودم، همون طور که الله دستور می دهد، و همون جور که الله دوست داشت زندگی می کردم." با این حال، زمانی که گذشت دیگر دوباره نخواهد آمد. لطف و رحمت الله عز و جل کاملاً (فراوان، بسیار، خیلی، زیاد) هستند. حتی اگر یک نفر بعداً وصل شود، به خاطر گناهانی که مرتکب شده است، او الله جل جلاله (ﷻ) آن ها را به اعمال های خوب و پاداش تغییر می دهد. زیرا فرد توبه کرد، همه از طریق رحمت الله به کارهای خوب تبدیل می شوند.

صحبت های حضرت شیخ محمد محمت عادل ال حقانی

بیدل السيئات حسنات

حضرت پیامبر مان (ﷺ) فرمود: "گناهان به کارهای خوب تبدیل می شوند و آن زمان برنده خواهند شد." بنابراین، در این دنیا نمی گویم: "من گناهان زیادی مرتکب شدم و خیلی چیزها را انجام دادم. برای من دیگر توبه وجود ندارد." درب توبه باز است. مهربانی الله کبیر (بزرگ، عظیم) است. او می گوید، "بنده من توبه کرده و از گناهان خود پشیمان است" و آنها را به اعمال خوب تبدیل می کند. در آن زمان، جوری بود که تمام عمر اعمال خوب انجام داده باشند.

الله (ما را) منحرف نکند، زیرا واقعاً میبینیم که این روزها، روزهای فتنه هستند. تمام کلمات حضرت پیامبر مان (ﷺ) زیبا هستند، اما کسانی که به مذهب خود وابسته اند و دین خود را حفظ می کنند، مثل آتش گرفتن در کف دست خود هستند. واقعاً برای مردم بسیار سخت در این زمان نفس خود را، در میان انقدر فساد، مهار کردند.

بنابراین، (ما) می گوئیم: باشد که الله قدم های (ما را) سفت، (ثابت، استوار، پایدار، بی تغییر، با اراده، قطعی، محکم، راست، جدی) کند و (ما را) با نفس مان سازگار نکند. به نفس خودمان کوچکترین وعده ندهیم؛ زیرا فکر می کنیم که (ما) چیزهای کوچکی را انجام می دهیم، پایتان لیز میخورد، پناه بر الله، و (شما) خود را در جهنم پیدا کنید. الله از ما محافظت کند.

و من الله التوفيق.
الفتاحه

حضرت شیخ محمد محمت عادل
۲۹ ربيع اول ۱۴۳۹، درگاه اکبابا، فجر